

Lysholt Hansen (S):

Ja, jeg håber, man vil undskylde, at jeg er lidt desorienteret efter nu at have fået at vide, at fru Kirsten Jacobsen i virkeligheden er for, at vi skal bevare et nationalteater, efter at hun har stillet et forslag om motiveret dagsorden, der siger, at vi skal have balance inden 1981 mellem driftsudgifter og driftsindtægter. Man må gøre sig klart, at så er det jo altså en tidobling, der skal ske af priserne, og så skal man alligevel have sikkerhed for, at der er samme belægningsprocent derefter. Ja, jeg må sige, at det vist er mere naivt, end man har lov til, at tro, at det kan lade sig gøre.

Må jeg så sige til hr. Poulsgaard: jeg synes ærlig talt, at vi nu godt kan holde op med det pjank med at tale om nassere og hyklere, og jeg ved ikke hvad, og slå sig selv for brystet og gøre sig bedre end andre, tale nedværdigende om dem, der værner om det danske sprog. A ka osse jysk, A har lørt lisom do hår, vil A gerne sæje . . . Jeg vil gerne have lov at sige: hvorfor ikke tale om tingene i det sprog, som nu bruges herinde, og lade være med at bruge så skarpe ord, som her bliver brugt om de mennesker, der har glæde af et af vore kunsttempler, som jeg nu betragter Det kgl. Teater som?

Og hvad er det så, hr. Poulsgaard ved bedre end vi andre? Hvad er det for en hel masse møder, hr. Poulsgaard holder mere end vi andre, hvor han ved alt om, hvad den danske befolkning tænker? Jeg er ude så godt som hver aften og har været det nu i hvert fald i de 37 år, jeg har været aktiv i politik. Jeg har talt til tusinder af mennesker – jeg har godt nok ikke taget betaling for det. Jeg er ude hele tiden, jeg har oven i købet haft nogle diskussionsmøder med hr. Poulsgaard. Men han ved ikke mere om, hvad den danske befolkning mener om disse ting, end vi andre ved, og han skal lade være med at slå sig for brystet og gøre sig til talsmand for, hvad det danske folk ved og mener. Sig, hvad fremskridtspartiet mener, det er ærlig snak. Sig, hvad man selv mener, det er ærlig snak, men pålæg ikke andre meninger, som man ikke ved om de har.

Må jeg så sige til hr. Bay, at jeg synes næsten, jeg er nødt til at rette den udtalelse, der kom om de snesevis eller måske hundredvis, blev der sagt, af medarbejdere på teatret, der får løn uden eller næsten uden at være på scenen, som hr. Bay sagde. Jeg har en liste her,

som jeg gerne overlader hr. Bay, over alle de ansatte ved Det kgl. Teater, og hvor mange forestillinger de har haft. Den er parat til genemsyn. Og den viser altså en helt anden situation end den af hr. Bay nævnte. Her står, hvor mange aftener de har optrådt, og dertil kan man så lægge, hvor mange forestillinger der er forberedt. Jeg stiller gerne listen til rådighed.

Jeg gør det så meget mere, som det har gjort mig ondt at måtte læse, specielt i Ekstra Bladet, en hel række oplysninger om Det kgl. Teater, som ord til andet er rigtige, men som er oplæg til drøftelse i teaterilsynsrådet, og som derfor simpelt hen ikke belyser, når de citeres uden denne drøftelse, hvordan situationen er. Jeg ved ikke, hvorfra Ekstra Bladet har fået sine oplysninger og fået sine direkte notater, som er givet som fortrolige papirer til tilsynsrådet, men jeg må helt åbent sige, at de er rigtigt citeret. De giver bare ikke baggrunden for den beslutning, man når frem til. Bladet gør det, som ingen andre ellers synes er rigtigt, nemlig at trække navne frem på personer, som vi har drøftet. Det er en linje, man ellers nogenlunde har kunnet holde sig fri af, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er ubehageligt, at det er det, denne sag skal dreje sig om.

Fru Litten Hansen mente at have et citat om, hvad jeg skulle have sagt i oktober måned til Politiken vedrørende ansættelserne. Jeg skal ikke nægte, at der har stået sådan, men det, jeg har sagt, og det, vi har vedtaget, er, at for dem, der nyansættes som tjenestemænd ved Det kgl. Teater, indføres der en bestemmelse i deres ansættelsesbrev, der siger, at de må finde sig i ændringer i ansættelsesområdet, som måtte blive besluttet ved lov. Det er alt, hvad der er sagt i denne situation. Først den dag, folketinget beslutter at ændre ansættelsesområdet, bliver det aktuelt.

Fru Kirsten Jacobsen slap meget let om ved det ikke at have deltaget i vore møder, fordi hun mente, at hendes tid var for kostbar til at deltage i dem, når hun kunne nøjes med at læse det lille brune hæfte, som rummer betænkningen. Jeg synes, det var uhyre letsindigt. Dette hæfte, fru Kirsten Jacobsen, er oplæg til den drøftelse, som vi andre har følt os forpligtet til at tage, hvor vi har hjulpet hinanden med at belyse problemerne, og hvor teatrets medarbejdere har hjulpet os med at belyse alle de mange problemer, der er trukket frem. Men der er intet bidrag leveret af fru Kirsten Jacob-